

תת"ע 7295/06/14 - מדינת ישראל נגד רני מנסור

03 פברואר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 7295-06-14 מדינת ישראל נ' מנסור
תת"ע 8790-05-14 מדינת ישראל נ' מנסור
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם רני מנסור

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם: עו"ד סעיד רכאב

הנאשם: בעצמו

נציג שירות המבחן - מר ג'מיל חוסיין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להפקעת צו מבחן, שהוטל על הנאשם, במסגרת גזר דין מיום 31.5.15.

הנאשם נדון על עבירות של שימוש בקטנוע שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, וכן נהיגה בשכרות, לאחר שנמצאו בגופו 620 מק"ג אלכוהול.

לאחר שנתקבלו בעניינו של הנאשם, מספר תסקירים של שירות מבחן, ולאחר שניתח בית המשפט את הנתונים הרלוונטיים לצורך מתן גזר הדין, הטיל על הנאשם את העונשים הבאים: 60 ימי מאסר בעבודות שירות בבית חולים "כרמל", חיפה, שנתיים פסילה בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 5 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 2,000 ₪ וכן צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם במסגרת טיפולית, בהתאם לתכנית של שירות המבחן.

המדינה הגישה ערעור על גזר הדין, בטענה שבית המשפט הקל מאוד בעונשו של הנאשם ועתרה להשית עליו מאסר בפועל, ולהחמיר בענישתו. בית המשפט המחוזי, סבר כי אכן ישנם טעמים כדי להצדיק החמרה בדינו של הנאשם, אך

סבר כי במקרה דנן, יש להתערב אך ורק ברכיב הפסילה בפועל, שכן ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את מידת הדין עם הנאשם, ועל כן, נפסק, כי תחת רכיב הפסילה שגזר מותב זה על הנאשם, יעמוד עונש פסילה של 30 חודשים, תוך שביהמ"ש מציין כי יתר רכיבי הענישה שבגזר הדין, יישארו על כנם, דהיינו לרבות צו המבחן, והטיפול עליו הורה בית המשפט.

והנה, לא יבש הדיו על החלטת בית המשפט המחוזי, ושירות המבחן הגיש בקשה להפקעת צו המבחן. במסגרת הבקשה, מציין שירות המבחן, כי למרות פניות חוזרות ונשנות לנאשם, הוא סירב לשתף פעולה, ומימן להשתתף בקבוצת הטיפול, כפי שהורה לו שירות המבחן. לדברי שירות המבחן, כאשר פנו אליו, מסר להם כי לאחר סיום ביצוע עבודות השירות, פתח הנאשם קיוסק סמוך לביתו, ואיננו פנוי כיום להגיע לקבוצה טיפולית, לגישתו, הוא לא מחובר לצורך בטיפול כזה. שירות המבחן הבהיר לו, כי במצב עניינים זה, לא תהיה בידו הברירה, אלא לפנות לבית המשפט, להפקיע את הצו, ולהטיל עליו עונש אחר, וכך אכן עשה שירות המבחן.

בדין היום, חזר קצין המבחן, מר ג'מיל, על עמדת שירות המבחן. מנגד, טען הסניגור המלומד, כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש אחר, חלף זמן רב מאז האירוע, הנאשם ביצע את עבודות השירות, הקים עסק, ואין מקום כיום, למסגרת טיפולית בחייו של הנאשם. הסניגור אף הוסיף וטען, כי לבית המשפט אין סמכות להטיל עונש אחר על הנאשם, ומאחר וצו המבחן לא רלוונטי יותר, יש להפקיעו.

המדינה סוברת, כי על הנאשם לקיים את גזר הדין, וככל שלא קיימו, על בית המשפט לתת על כך את הדעת ולהפעיל את שיקול דעתו, בכל הנוגע לענישה הראויה לנאשם בנסיבות אלו.

לפי סעיף 20 לפקודת המבחן, לאחר שהונחה דעתו של בית המשפט, שהנאשם לא מילא אחרי הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי בית המשפט, בהתחשב בין היתר, בתקופה שחלפה מיום העמדת הנאשם למבחן, בתקופה שחלפה, בדרך שבה עמד הנאשם בצו המבחן, ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן, לפעול באחת מהחלופות המפורטות בסעיף 20 לפקודת המבחן.

גזר דין ניתן בחודש מאי 2014, הנאשם לא עמד בצו המבחן, ולא השתתף בקבוצה טיפולית. גם לאחר שפנה אליו שירות המבחן, וביקש מהנאשם לשתף פעולה לא שהה הנאשם לאזהרות שירות המבחן, לא שיתף פעולה, ולא הגיע לפגישות עם שירות המבחן. טענתו הייתה, כי בשל העובדה כי פתח קיוסק, הוא לא פנוי לבצע טיפול, למרות ששירות המבחן הסביר לו כי משמעות הדבר תוביל לפנייה לבית המשפט, ולהטלת עונש אחר, לא התרשם מכך הנאשם, ועמד במריו.

היום הציג הנאשם, טענה חדשה, טען כי בגלל שהעבירו את הטיפול לעכו, הוא לא שיתף פעולה, ככל שהדבר היה מתבצע בחיפה, הוא היה משתף פעולה. גם אם נכון הדבר, והקבוצה הטיפולית הועברה לעכו, היה על הנאשם לפעול על פי הוראות גזר הדין, ולהתייצב לקבוצה הטיפולית, ולא לעשות דין לעצמו, אף אם הדבר מצריך נסיעה לעכו.

יחד עם זאת, לקחתי בחשבון את העובדה שמאז גזר הדין, השתנתה במעט תמונת חייו של הנאשם, הוא הקים עסק

עצמאי, הוא מקדיש את כל עתותיו לעסק שפתח, דבר שיש בו אלמנט שיקומי, גורם להתייצבותו התעסוקתית של הנאשם, ותורם להווי חיו.

בנסיבות אלה, ומכוח סמכותי לפי סעיף 20 (4) לפקודת המבחן, ולאחר שנתתי את דעתי למכלול השיקולים הצריכים לעניין, אני סבור כי יש להפקיע את צו המבחן ולהסתפק בעונש אחר, בדמות קנס שיתווסף לרכיבי הענישה שהוטלו על הנאשם, חלף צו המבחן שהוטל עליו.

סוף דבר, אני מורה על הפקעת צו המבחן שניתן ביום 31.5.15, וגוזר על הנאשם קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

ניתנה והודעה היום כ"ד שבט תשע"ו, 03/02/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט